

ԵՐԳ ԳԱԼՆԵՐՆ

Պիսի քլան, — ազնրագոյն
Յեղ մը պիսի գայ տակաւին,
Ազատութեան բոցն իր հոգւոյն՝
Իմաստութեան լոյսն հայեացքին:

Եկողներն այդ բարի, ուժեղ,
Պիս' չըբաւենն կարիլ մ'արիւն,
Տիրապետեն պիս' ամէն տեղ,
Հուրին, հողին, օդին, ծովուն:

Ազգ-ազգի հետ, երկիր-երկրի,
Պիսի ապրին որպէս ընկեր,
Ամէն սիրտի մէջ ու միտքի
Եղբայրութեան՝ սրտով սերն:

Պիսի ծաղկին արուեստներ նոր,
Պիս' երգ մ'ըլլայ ամէն մէկ կեանք,
Եւ աշխարհը՝ Դրախտ մ'աղուոր,
Յուզէ երկինն՝ երկրի նուագն:

Մ. ՄԱՆՈՒԿԵԱՆ

Անգլերէնէ թարգմանութիւն
Հեղինակին անունը ծանօթ չէ մեզի

ԱՆՎԵՐՆԱԳՐԵՐ

Սիրում եմ ես կեանքի երգը զուարթ,
Ու հող, ու ծով, ու աստղ, ծաղիկ ու մարդ.
Նարնջէ ամա՛ռը, առունը ոսկեճճ,
Զմրան բուֆ-նժոյզը ձիւնէ բառով. —
Սիրում եմ պայքարի կրակը վառ.
Ու սիւր լուսաբիր, գիշերը մառ:
Տիեզերքն եմ սիրում սրտիս քափով,
Որի հետ կապուած եմ հազար կապով:

Դարերի Լեզենդը

ՍՈՂՈՄՈՆ ՏԱՐՈՆՅԻ